

ΤΗ Ζ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Σεργίου καὶ Βάκχου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α' Πανεύφημοι Μάρτυρες

Βάκχε καὶ Σέργιε ὑμᾶς, ὁ τῆς δόξης Κύριος, κατακοσμήσας τὰς χάρισι, τὰς τῶν ἰάσεων, θαυμαστοῦς ἐν κόσμῳ, εὐκλεῶς ἀνέδειξε, νοσοῦντας δι' ὑμῶν θεραπεύων ἀεὶ, διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Βάκχε καὶ Σέργιε ὑμεῖς, ἐπὶ γῆς ἀθλήσαντες, ἐν οὐρανοῖς συγχορευέτε, σὺν Ἀσωμάτοις γάρ, ἀεὶ παρεστῶτες, τῇ Τριάδι Ἁγιοι, καὶ δόξη ἐντροφῶντες ἀγάλλεσθε, διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Βάκχε καὶ Σέργιε ὑμεῖς, τοῦ ἐχθροῦ τὴν ἔνστασιν, ἀνδρείως ἄμφω ἐλύσατε. καὶ τῶν εἰδώλων δέ, ὀλεθρίαν πλάνην, εὐσεβῶς ἀπόσασθε, Χριστὸν τὸν Βασιλέα κηρύξαντες. ὃν ἱκετεύσατε, δωρηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Ἦχος δ'

Σέργιος καὶ Βάκχος, ἢ φαιδρὰ τῶν Μαρτύρων καὶ τερπνὴ λαμπηδῶν, τῶν μὲν τυράννων τὸ θράσος κατέβαλε, τῶν δὲ εἰδώλων τὴν πλάνην κατήργησε. καὶ τῆς θεογνωσίας τὸ τέλειον μυστήριον, λαμπρὰ τῇ φωνῇ, ὑψηγοροῦντες ἀνεκήρυττον. Ὡν τὰς πρεσβείαις Χριστέ, ὁ τούτων νομοδότης, ἀγωνοθέτης τε καὶ στεφανοθέτης, καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον, κατὰ τῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν δυνάμεων, τὸ κράτος ἀναδήσασθαι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἦχος σημεῖωσιν

Ἦλιον κυήσασα, δικαιοσύνης πανάμωμε, τὸ ζοφῶδες διάλυσον, παθῶν τῶν θλιβόντων με, καὶ τὸν ἀπατῶντα, τὴν ψυχὴν μου ὄφιν, καὶ καταθέλοντά με νῦν, φιληδονίαις καὶ ματαιότησι, πόρρωθεν ἀποδίωξον, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, ἐν γαλήνῃ φυλάττουσα, ἀπαθείας τὸν δούλόν σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἢ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλόανθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα. Τὶ τοῦτο Υἱέ μου; τί σοὶ ἀχάριστος λαός, ἀποτιννύει ἀνθ' ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς, καὶ σπεύδεις μὲ ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; Καταπλήττομαι εὐσπλαγχνε, σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Ἐκραταιώθη τῶν τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων, κατ' ἐχθρῶν τὸ σύστημα, ἐν οἷς ὡς φωστῆρες κοσμικοὶ διαλάμπουσιν, οἱ εὐσθενεῖς καὶ ἄριστοι Ἀθλοφόροι, Σέργιός τε καὶ Βάκχος. Τούτοις ἐκλινε τὰ νῶτα ἡ πονηρὰ φάλαγξ τῶν δαιμόνων. Τούτους ἐξεπλάγησαν τύραννοι, καὶ ἐθαύμασαν Ἄγγελοι, ὀρῶντες τὸν ἀσώματον, ὑπὸ σαρκὸς πατούμενον, τῶν δὲ πιστῶν ἡ Ἐκκλησία, πανέορτον ἑορτὴν καὶ κοσμικὴν χαρμονὴν, ἐπιτελοῦσα βοᾷ. ὁ ἀσθενεῖα σαρκὸς πεδήσας τὸν ἰσχυρόν, τὰς πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἦ τοῦ παραδόξου

Πῶς σου τὴν χάριν ὑμνήσαιμι, καὶ τὴν πολλὴν πρὸς ἐμέ, τὸν ἀνάξιον δούλόν σου, καθ' ἐκάστην πρόνοιαν, ἣν σαφῶς ἐπιδείκνυσαι; πῶς δέ σου φράσω τὴν ἀγαθότητα, καὶ τὴν ποικίλην ὄντως κυβέρνησιν; σὺ οὖν καὶ ἔτι νῦν, εἰς ἀεὶ μου πρόσθητι, παντὸς κακοῦ, ζῶντα καὶ θανόντα με, ἐκλυτρουμένη Σεμνή.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὃ μυστηρίου καινοῦ! ὃ φρικτῆς ἐγγειρήσεως! ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ θεωρούσά σε, ἐν μέσῳ δύο ληστῶν κρεμάμενον, ὄν ἀνωδίνως φρικτῶς ἐκύησεν. Ἐκλαιε κρᾶζουσα. Οἴμοι Τέκνον φίλτατον! πῶς σέ δεινός, δῆμος καί ἀχάριστος. Σταυρῷ προσήλωσεν.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον, ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς,

Σέργιον ἀθλοφόρον καὶ Βάκχον αἰοίδιμον ἄδω.

Θεοφάνους

Ὦδὴ α' Ἦχος α'

«Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχυρῇ δεδόξασται. αὕτη γὰρ ἀθάνατε, ὡς πανσθενῆς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα».

Σέργιε θεράπον τοῦ Χριστοῦ, συμπεσβευτὴν προσλαβὼν καὶ συλλήπτορα, Βάκχον τὸν αἰοίδιμον, μεθ' οὗ τοὺς ἄθλους θεοφρόνως ἤγυσας, λόγον μοι σοφίας, ἡμᾶς ὑμνοῦντι βραβεύσατε.

Ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστοῦ, πετραν τῆς πίστεως Ἅγιοι Μάρτυρες, θέντες τὸν θεμέλιον, ἐπ' ἀσφαλοῦς ἐρηρυσμένοι βάσεως, πρόβολοι καὶ πύργοι, τῆς εὐσεβείας ἐδείχθητε.

Ῥήμασι Πιστεύσαντες Χριστοῦ, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀκλινῶς ἀτενίζοντες, πᾶσαν διεπτύσατε, παρερχομένην εὐδοξίαν Ἅγιοι, δόξης αἰδίου, κατασχεθέντες τῷ ἔρωτι.

Γένους καὶ πατρίδος καὶ τιμῆς, διὰ Χριστὸν γυμνωθέντες ἠγάλλεσθε, καὶ περιβαλλόμενοι, θηλυπρεπὲς ἀνδρειοφρόνως ἔνδυμα τὴν τῆς ἀφθαρσίας, καταστολήν ἡμφιάσασθε.

Θεοτοκίον

Ἦλεων γενέσθαι τοῖς πιστοῖς, καὶ εὐμενῇ Θεομητορ δυσώπησον, Λόγον ὄν ἐγέννησας, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, σὲ γὰρ προστασίαν, καὶ σωτηρίαν κεκτήμεθα.

Ὦδὴ γ'

Ὁ μόνος εἰδὼς

Ὁ μόνος γινώσκων ὡς Θεός, τὰ πάντα πρὶν γενέσεως, τὴν πρὸς αὐτὸν ὁρῶν ὑμῶν πρόθεσιν, σοφίας λόγων καὶ θείας γνώσεως, καὶ στεροῦ φρονήματος, δαψιλῶς ἐνέπλησεν, ὡς αὐτοῦ στρατιώτας Μακάριοι.

Νομίμως θεράπωντες Χριστοῦ, ἀθλήσαι προελόμενοι, τὴν φθειρομένην δόξαν καὶ ρέουσιν, καὶ κόσμον πάντα καὶ κοσμοκράτορα, λογισμῷ θεόφρονι, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ἐβδελύξασθε πόθῳ τοῦ κτίσαντος.

Ἀχράντοις νοδὸς ἐπιβολαῖς, Θεῷ νὺν παριστάμενοι, καὶ τῆς ἐκεῖθεν αἴγλης πληρούμενοι, καὶ τῆς ἀφράστου μακαριότητος, σαφῶς ἀπολαύοντες, πειρασμῶν τοὺς ἡμᾶς γεραίροντας, Ἀθλοφόροι λυτρώσασθε.

Θεοτοκίον

Θανάτῳ κρατούμενος τὸ πρὶν, Ἄδὰμ νὺν ἠλευθέρωται, τῇ σὴ γεννήσει μόνη Θεόνυμφε, ζωὴν γὰρ ὄντως τὴν ἐνυπόστατον, ἐνωθεῖσαν σώματι, Ἄγνη καθ' ὑπόστασιν, ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον ἐκύησας.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος,

περίζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοὶ Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης φιλάνθρωπε».

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ' Τὴν σοφίαν καὶ λόγον

Τὰ τῆς πίστεως ἄνθη, τοὺς νοητοὺς μαργαρίτας Κυρίου καὶ ἀθλητάς, Σέργιον τιμήσωμεν, καὶ τὸν Βάκχον τοὺς Μάρτυρας, ὡς τοῦ ἐχθροῦ τὴν πλάνην, ἐνθέως πατήσαντας, καὶ τῶν εἰδώλων πᾶσαν ἰσχὺν ἐδαφίσαντας, ὅθεν ἐπαξίως, οὐρανόθεν τὸ στέφος, τῆς νίκης δεξάμενοι, σὺν Ἀγγέλοις χορεύουσι. διὸ πίστει βοήσωμεν. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐνθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ, ἔργα πράξας αἰσχύνης ὁ ταπεινός, ἄξια καὶ δέομαι, Θεοτόκε πανύμνητε. Πρὶν τὰς πύλας φθάσω, θανάτου ἐπίστρεψον, πρὸς τὴν τῆς μετανοίας, ὁδὸν ὀδηγούσά με, ἵνα εὐχαρίστως, προσκυνῶν ἀνυμνῶ σου, τὴν ἄμετρον δύναμιν, καὶ τὴν θείαν ἀντίληψιν, Παναγία Θεόφυτε, πρεσβεύουσα Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ οὗ αἰτούμαι σε δοθῆναί μοι, ἰλασμόν ἀμαρτιῶν, καὶ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἐν Σταυρῷ παρεστῶσα Μήτηρ ἡ σὴ, καὶ Θεὸν σε εἰδυῖα ὑπὲρ βροτῶν, σαρκὶ προσιέμενον, τὸ νεκούσιον θάνατον, ὡς μὲν μήτηρ ῥομφαία, καρδίαν ἐτέτρωτο, καὶ οὐχ ἦττον ὀδύνας, καὶ πόνοις προσήλωτο, ὡς δὲ βουλομένη, τὴν βροτῶν σωτηρίαν, καὶ κόσμου τὴν λύτρωσιν, εὐχομένη ἀνύμνει σε, καὶ σὺν δάκρυσιν ἔλεγεν. Ἀνάστηθι καὶ σῶσον Υἱέ, τοὺς τὰ πάθη πίστει σου δοξάζοντας, ὁ ὑπὲρ πάντων ἐκχέας, σὸν αἷμα τὸ ἅγιον.

Ὦδὴ δ'

Ὅρος σὲ τὴ χάριτι

Λαμπτήρες διττοί, ἀπὸ δυσμῶν ἐξανέτειλαν, τὴν ἐναντίαν τῷ της γῆς, τότε κρατοῦντι δυσσεβεῖ, ποιούμενοι κίνησιν, καὶ πρὸς τὴν σὴν ἀνατολὴν ἐπειγόμενοι, τὴν φωτοφόρον Χριστὲ καὶ σωτήριον.

Οὐ ξίφος οὐ πῦρ, οὐ διωγμὸς οὐδὲ μάστιγες, τῆς εὐσεβούς περὶ Θεόν, γνώμης ἐχώρισαν ὑμᾶς, ζωὴν γὰρ ἠγήσασθε, τὴν τελευτὴν τὴν δι' αὐτὸν Ἀξιόγαστοι, καὶ μακαρίαν τρυφὴν καὶ ἀνώλεθρον.

Φωστῆρες οἱ ὄντως, ἀπλανεῖς τὸ στερέωμα, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, περιουγάζουσι φωτὶ, τῆς θείας ἐλλάμψεως, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν εὐσεβῶν κατευφραίνουσι, τὰς τῶν θαυμάτων ἀκτῖνας ἐκπέμποντες.

Ὁ Βάκχος ὁ θεῖος, καὶ πανάριστος Σέργιος, ἐνιαυτῶν περιτροπαίς, τοὺς εὐσεβείας ἐραστάς, καὶ τοὺς φιλομάρτυρας, πνευματικῶς πρὸς εὐωχίαν προτρέπονται, τὰς ἀριστείας αὐτῶν προτιθέμενοι.

Θεοτοκίον

Ῥομφαία τὰς πύλας, τῆς Ἐδέμ ἡ φυλάττουσα, παραχωρεῖ νῦν τοῖς πιστοῖς, καὶ ὑποδέχεται φαιδρῶς, τιμίῳ ἐν αἵματι, τοῦ ἐκ τῆς σῆς γαστρὸς τεχθέντος Πανάμωμε, σημειωθέντας ὀρώσα καὶ χάριτι.

Ὦδὴ ε'

Ὁ φωτίσας τὴ ἐλλάμψει

Οἱ τὴν πλάνην ἀληθείας ἐν ὄπλῳ ἐλάσαντες, καὶ τυράννων καρτερῶς ἀκισμοὺς ὑπομείναντες, νικηταὶ γεγόνατε, παρὰ Χριστοῦ στεφανωθέντες, καὶ νῦν ἀξίως ἀγάλλεσθε.

Νευρούμενοι ἀηττήτῳ δυνάμει καὶ χάριτι, τῆς Τριάδος, ἡ δυὰς τῶν Μαρτύρων κατέβαλε, τὸν τοῦ σκότους ἄρχοντα, καὶ τοὺς αὐτῷ δεδουλωμένους, τῆς τούτου πλάνης ἐρρύσατο.

Καρτερία καὶ ἀνδρεία ψυχῆς καὶ στερρότητι, διανοίας ξυνωρίς, τῶν Μαρτύρων ἡ ἐνδοξος, ὑπερέβη ἅπασαν, τῶν διωκτῶν πικρὰν μανίαν, καὶ σὺν Ἀγγέλοις αὐλίζεται.

Θεοτοκίον

Ἀνέτειλας Θεομήτορ ὡς ὀρθρος τὸν ἥλιον, τὸν ἄδυτον ἠνωμένον σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἐν ἀγκάλαις φέρουσα, τῆς ἀληθοῦς δικαιοσύνης, διὸ σε πάντες δοξάζομεν.

Ὡδή ς'
Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς

ιάσεων πηγᾶς Μαρτύρων λείψανα, πλουσίως ἀναβρύνουσιν, ἀρυσώμεθα προθύμως οὖν πιστοί, καὶ τοὺς Ἀθλοφόρους μακαρίσωμεν, τὸν εὐκλεῆ, Σέργιον καὶ Βάκχον τὸν ἀοίδιμον.

Βαρούμενοι τὴν μέτ' ἀνόμων σκήνωσιν, καὶ πλάνη δυσχεραίνοντες, τὴν οὐράνιον πορείαν εὐσταλῶς, Σέργιος καὶ Βάκχος ἐπορεύοντο, καὶ πρὸς Χριστόν, λιμένα ἔφθασαν τὸν ἀχείμαστον.

Ἀνοίγονται τοῖς ἀθλοφόροις Μάρτυσιν, αἱ πύλαι αἱ οὐράνιαι, εὐλαβούμεναι τὸ παθος τὸ σεπτόν, τὸ τῆ ἐκτιμήσει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, χαριτωθέν, καὶ φυγαδεῦον δαιμόνων φάλαγγας.

Θεοτοκίον

Κυρίως σὲ Θεοῦ Μητέρα Πάναγγε, φρονούντες καταγγέλλομεν, τὸν γὰρ ἄναρχον Υἱὸν μονογενή, τὸν πρὸ τῶν αἰώνων ἀναλάμψαντα, ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἀνερμηνεύτως Παρθένε τέτοκας.

Ὁ Εἰρμός

«Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ ἔστιν ὁ ρυόμενος, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. Σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡμῶν, σὺ γὰρ ἰσχύς, τῶν ἀσθενούντων καὶ ἐπανόρθωσις».

Κοντάκιον Ἦχος β'
Τὰ ἄνω ζητῶν

Τὸν νοῦν πρὸς ἐχθροὺς ἀνδρείως παρατάξαντες, τὴν πᾶσαν αὐτῶν ἀπάτην κατελύσατε, καὶ τὴν νίκην ἄνωθεν, εὐληφότες Μάρτυρες πανεύφημοι, ὁμοφρόνως ἐκράζετε. Καλὸν καὶ τερπνὸν τὸ συνεῖναι Χριστῷ.

Ὁ Οἶκος

Ἐν οὐρανοῖς Χριστέ, κατοικοῦντες, Σέργιός τε καὶ Βάκχος, καὶ τοῦ θείου φωτὸς τοῦ παρὰ σοῦ ἐμπορούμενοι, ἐμὲ τὸν ἐν σκότει τῆς ἀγνωσίας πορευόμενον, προφθάσειαν διὰ τάχους, καὶ τῶν παθῶν ἀφαρπάσειαν, μόνε ἀθάνατε, στολὴν μοι τῆς ἀφθαρσίας καταπέμποντες. ὅπως λευχειμονῶν, τὴν φωτοφόρον αὐτῶν ἑορτὴν ἀνυμνῶ, καὶ κραυγάζω σοὶ Κύριε. Καλὸν καὶ τερπνὸν τὸ συνεῖναι Χριστῷ.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῆ Ζ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων μεγάλων Μαρτύρων, Σεργίου καὶ Βάκχου.

Στίχοι

- Χαλκᾶ σὰ νεῦρα, Βάκχε, πρὸς νεύρων βίαν,
- Καὶ πρὸς ξίφος, Σέργιε, πῦρ σὴ καρδία.
- Σέργιον ἐβδομάτῃ ξίφος ἔκτανε, νεῦρα δὲ Βάκχον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἰουλιανοῦ Πρεσβυτέρου, καὶ Καισαρίου Διακόνου.

Στίχοι

- Σάκκω δοθείσι καὶ βυθῶ, Θεὸς Λόγος,
- Διττοῖς Ἀθληταῖς, σάκκον εἰς χαρὰν στρέφει.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Γερομάρτυρος Πολυχρονίου.

Στίχοι

- Κτείνουσι πολλὰ Πολυχρόνιον ξίφη.
- Πρὸς τὰ ξίφη δὲ λήψεται, καὶ τὰ γέρα.

Ὁ Ἅγιος Λεόντιος ὁ Ὑπατικός, τῷ Χριστῷ πιστεύσας καὶ ἐπευξάμενος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Εὐσέβιος Πρεσβύτερος καὶ Φῆλιξ ξίφει τελειοῦνται.

Οἱ Ὅσιοι ἐνενήκοντα ἐννέα πατέρες, οἱ ἐν τῇ νήσῳ Κρήτῃ ἀσκήσαντες, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ'
Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε

Χαῖρε δυάς, Ἀθλοφορῶν ἔνδοξε, χαῖρε νικήσασα λαμπρῶς, τῶν τυράννων τὰς ἀπειλάς, χαῖρε ἡ ἀνύσασα, δρόμον τὸν μακάριον, χαῖρε τρυφῆς ἀεὶ ἔνδον μένουσα, χαῖρε τρανῶς, παρεστῶσα Θεῶ θεομακάριστε.

Ὁ λολαμπείς, ἐπὶ γῆς βαδίζοντες, τὰς τῶν δαιμονῶν μηχανάς, καὶ τὰς ὄψεις τῶν διωκτῶν, Μάρτυρες ἡμβλύνατε, φέγγει τῷ τῆς χάριτος, καὶ ταῖς αὐγαῖς τῆς ἀθλήσεως, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνοῦντες, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Ναοὶ Θεοῦ, πεφηνότες ἔνδοξοι, ζῶντος καὶ ζῶντες Ἀθληταί, τῇ δυνάμει τῇ τοῦ Σταυροῦ, ὄντως δυναμούμενοι, στίφος ἐτροπώσασθε, τῶν δυσμενῶν παμμακάριστοι, τὸν κραταῖον ἐν πολέμοις, Θεὸν ὕμνοις γεραίροντες.

Θεοτοκίον

Ἄχραντε σύ, ναὸς ἐξημέριστης, καὶ Παναγία κιβωτός, δεξαμένη τὸν Ποιητὴν, τὸν ἀπερινόητον, καὶ τὸν ἀπερίληπτον, ἐν τῇ γαστρὶ σου χωρήσασα, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Ὦδὴ η'
Ἐν καμίνῳ Παῖδες

Ὁ τῇ δρόσω πάλαι τοῖς Παισὶ, τὴν φλόγα καταψύξας, ἐστώτας ἐν τοῖς ἀγῶσιν, ἐδυναμώσεν αὐτοῦ, τοὺς Μάρτυρας ψάλλοντας. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰοβόλους καὶ ψυχοβλαβεῖς, θωπείας τῶν τυράννων, ἐμφρόνως οἱ, Ἀθλοφόροι, διεκρούσαντο, Χριστῷ, βοῶντες καὶ ψάλλοντες. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δραστηρίους φύλακας ἡμῖν, τὸν Σέργιον καὶ Βάκχον, τοὺς ὄντως στεφανηφόρους, ἐπεστήσατο Χριστός, φρουροῦντας τοὺς ψάλλοντας. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰθύνον μοὶ Δέσποτα Χριστέ, πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων, τὴν τρίβον τῆς ἀρετῆς μοί, κατευμαρίζων καὶ σοί, κραυγάζειν ἀξίωσον. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Μακαρίζω σὲ τὴν ἀληθῆ, Θεοῦ ἡμῶν Μητέρα, τὸ Χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ, προσκομίζων σοὶ ἀγνή, πανάμωμε Δέσποινα, σὲ γὰρ ὄντως πάντα τὰ ἔργα, Παρθένε εὐλογοῦσι, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλβον λέγοντες. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὦδὴ θ'
Τύπον τῆς ἀγνῆς

Ὅλον τὸν Χριστὸν ἐκτίσασθε, κόσμον γὰρ ὅλον δι' αὐτὸν κατελίπετε. Καὶ νῦν Μάρτυρες, τοὺς οὐρανοὺς ἐμβατεύοντες, τὰς χορείας τῶν ἄνω Δυνάμεων, ἀνδρῶν τε μακαρίων, κατανοεῖτε τὰς λαμπρότητας.

Νέμοις ξυνωρίς πανάριστε, τῷ τοὺς ἐπαίνους πόθῳ σοὶ προσκομίζοντι, χάριν ἄνωθεν, καὶ τῶν πταισμάτων συγχώρησιν, δυσωποῦσα τὸν μόνον οἰκτίρμονα, πρὸς ὃν ἐπειγομένη, τῶν χαμαιζήλων κατεφρόνησας.

Αἴγλη τριλαμποῦς θεότητος, πεφωτισμένοι οἱ ἀήττητοι Μάρτυρες, τὴν πολύθεον ἀπατηλὴν ἀθεότητα,

καὶ τυράννων τὸν φόβον ἀπόσαντο, καὶ νῦν τῆς ἀκηράτου, κατατρυφῶσιν ἀπολαύσεως.

Δρόμον τὸν καλὸν τελέσαντες, τὴν εὐσεβῆ τε πίστιν σώζειν σπουδάσαντες, τὴν ἀσάλευτον παραλαβεῖν ἠξιώθητε, βασιλείαν πανένδοξοι Μάρτυρες, διάδημα τοῦ κάλλους, καὶ εὐπρεπείας περικεῖμενοι.

Θεοτοκίον

Ἦ τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου! τὸν τοῦ Θεοῦ γὰρ Λόγον σάρκα γενόμενον, μόνη τέτοκας, ὑπερφυῶς Μητροπάρθενε, τὸν τὰ σύμπαντα θεῖο βουλήματι, σοφῶς διακρατοῦντα, καὶ κυβερνῶντα καὶ συνέχοντα.

Ὁ Εἰρμός

«Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη βᾶτος ἔδειξεν ἀφλεκτος. Καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσιν, κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, ἵνα σὲ Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν».

Ἐξαποστειλάριον

Τοῖς Μαθηταῖς

Ἀδελφικὴ συνδούμενοι, τῆ στοργῆ καὶ τῆ πίστει, οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, Σέργιος ὁ θεόφρων, καὶ Βάκχος ὁ αἰδίμιος, σὲ Χριστὲ δυσωποῦσιν, εἰρήνην σὴν δωρήσασθαι, κόσμῳ καὶ τοῖς ἐν κόσμῳ, καὶ Βασιλεῖ, κατ' ἐχθρῶν βαρβάρων τρόπαια νίκης, ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν.

Θεοτοκίον

Τὸν σαρκωθέντα Κύριον, ἐξ ἀγνῶν σ' οὐ αἱμάτων, Παρθενομῆτορ ἄχραντε, δυσωποῦσα μὴ παύση, ὑπὲρ ἀχρείων σου δούλων, ὅπως εὐρωμεν χάριν, καὶ εὐκαιρον βοήθειαν, ἐν ἡμέρα ἢ κρίνη, γένος βροτῶν, ὡς Θεὸς παρέχων τὰ κατ' ἀξίαν, σὲ γὰρ προστάτιν ἅπαντες, ἔχομεν ἐν ἀνάγκαις.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα τρία ἰδιόμελα, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α' Γερμανοῦ

Δαυϊτικῶς ἀνεβῶν, Σέργιος καὶ Βάκχος οἱ Μάρτυρες. Ἴδου δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν Ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό, οὐ δεσμούμενοι φύσεως σχέσει, ἀλλὰ πίστεως τρόπῳ. Ὅθεν οἱ Ἅγιοι, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησαν, καὶ τὸν σταυρὸν ἀράμενοι, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησαν, καὶ πρεσβεύουσι τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος γ'

Εἰ τί καλόν, εἴ τί τερπνόν, ἢ αὐτάδελφος γνώμη τῶν Μαρτύρων σου Κύριε, οὓς γὰρ ἡ φύσις σαρκικοῦς ἀδελφοὺς οὐκ ἐγνώρισε, τούτους ἢ πίστις ἀδελφὰ φρονεῖν μέχρις αἵματος κατηνάγκασεν, ὁ Θεός, ταῖς εὐχαῖς αὐτῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος δ' Ἀνατολίου

Προφητικῶς τοῖς Ἁγίοις συνελθόντες, τὸν ὕμνον βοήσωμεν. Ἴδου δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό, οὐ φύσεως ἀκολουθία, ἀλλά, πίστεως ἐνώσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. τὰ γὰρ φθαρτὰ βδελυζόμενοι πάντα, ἦσαν τὸν σταυρὸν ἐπ' ὤμων, καὶ ἠκολούθησαν τῷ Χριστῷ, Σέργιος καὶ Βάκχος οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, καὶ παρρησίαν ἐν οὐρανοῖς κεκτημένοι, πρεσβεύουσιν αὐτῷ ὑπὲρ ἡμῶν, τοῦ καταπεμφθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Ἦχος δ'

Ἐποδησάμενος Σέργιος, ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, τὰ τῶν ἡλῶν ὑποδήματα, τῷ αἵματι τῶ τῶν ποδῶν ἀπορρέοντι, τὸν ὄφιν τὸν ἐπιτηροῦντα τὴν πτέρναν ἡμῶν ἐξετύφλωσε, καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσατο. Διὸ εὐχαῖς αὐτοῦ Χριστὲ ὁ Θεός, καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ ἡμᾶς ἐλέησον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ῥύσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἢ τεκοῦσα τὸν τῶν ὄλων ποιητήν, ἵνα πάντες κράζωμέν σοί. Χαῖρε ἢ μόνη προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι

Τὸν ἀμνὸν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεπεν, ἀμνάς ἢ κυήσασα ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοὶ ἐφθέγγετο. Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης φιλόανθρωπε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὁσιώχου.

Δόξα... Ἦχος β'
Ἀνατολίου

Καθορῶσα πάλαι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, τοὺς ὑμῶν ἀγῶνας, Μάρτυρες παγκόσμιοι, σήμερον φαιδρῶς στολίζεται, καὶ πιστῶς ἐορτάζει ἐν τῇ μνήμῃ ὑμῶν, ὡς κόσμον βασιλείον περιφέρουσα τὴν αἰσχύνην, τὴν ἐπὶ τοῖς θείοις ὑμῶν αὐχέσιν, ἐπιτεθεῖσαν παικτικῶς, δι' ἧς δόξης κατηξιώθητε τῆς ἐπουρανίου, καὶ τῆς ἀτελευτήτου μακαριότητος.

Καὶ νῦν... Θεοδοκίον
Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σὲ

Ὅλην, τὴν ζωὴν μου ἐν κακοῖς, καταδαπάνησας ὁ τάλας, νῦν κατελείφθην Ἀγνή, πάσης ὄντως ἔρημος, ἀγαθῆς πράξεως, προσεγγίζοντα βλέπων δέ, τὸν θάνατον οἴμοι! τρέμω τὸ κριτήριον τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ θεοῦ, οὐπερ, ἐξελοῦ με Παρθένε, καὶ Πρὸ τῆς ἀνάγκης ἐκείνης, Δέσποινα ἐπίστρεψον καὶ σῶσον με.

Ἡ Σταυροθεοδοκίον

Πονους, ὑπομείνασα πολλούς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, σταυρώσει Ἄχραντε, ἔστενες δακρύνουσα, καὶ ὀλολύζοθσα. Οἴμοι τέκνον γλυκύτατον! ἀδίκως πῶς πάσχεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι; ὁ πᾶσαν γῆν ἐκκληρῶν. Ὅθεν, Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει ἴλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.